

OSS, 31 December 1920.

Beste Michiel en Gatsche, Jan en Teresia,

De beste wenschen bij het begin van het nieuwe jaar, dat voor U weder heel wat beslommeringen meebrengt. De beide kinderen babbelen zoo blijde in hun nartelijk briefje, dat ik hoop en vertrouw, dat ze die beslommeringen heel wat lichter zullen maken en twee kleine zonnetjes zullen zijn in uw huis. Schenke U vooral in den God zijn zegen in de ruimste mate. Want het spreekt vanzelf, dat hun geluk een waarborg is voor het uwe. Was het afgelopen jaar voor ons droevig door het verlies van Vader, wij willen hopen, dat Onze Lieve Heer op zijne wijze de geslagen wonde heelt en vooral Moeder troost schenkt in haar gevoel van verlatenheid. Gelukkig, dat Gij nog om en bij haar zijt, want wij zijn allen zoo ver. Graag kwam ik nog eens praten, maar dat gaat zoo maar niet. Teresia mag er echter wel op rekenen, dat ik wel niet zal wachten tot Augustus om haar cadeautje te halen. Misschien kom ik met Paschen nog wel even thuis om Moeder een paar dagen gezelschap te houden en nog een afscheid te vieren op Ugoklooster. We moeten eens zien. Het is nog zoo ver. Deze week ga ik waarschijnlijk Donderdag en Vrijdag Holland even in voor zaken. Deze afgelopen week ging het niet. Ik denk, dat ik Barbara wel even dag zeg. Misschien is Henricus ook in de omstreken. Ik heb echter niet veel tijd. Zr. Walburga schrijft me ook al, dat ik in Heemstede moet komen, maar dat zal wel niet veel geven, of het moest al heel mooi uitkomen met de treinen. Ik heb er schik van, dat Jan plezier heeft in zijn landbouwcursus. Dat is een mooi ding. Naar ik vanmorgen in Ons Noorden las, zal de Landbouwschool nu toch in Witmarsum komen, maar dat wordt voor Jan te laat. De cursus zal hem echter al veel helpen. Hij moet er ijverig mee bezig blijven. Daar heb ik echter geen zorg over. Hij schrijft me dezen keer niet over de boerderij. Ik zal maar denken : geen bericht is wel goed bericht. Trouwens het stond er zoo mooi voor in November, dat het nog wel mooi zal zijn Teresia wensch ik nog een prettige drie maandjes toe. Dan bij Pa en Moeke

220

thuis. Het treft wel goed, dat ze U wat helpen kan bij de verhuizing en inrichting in het nieuwe huis. Zoo'n paar jongelui verlichten de zwaarigheden er aan verbonden. U schrijft, dat U de timmering maar wilt laten doorgaan. Ik zou U echter raden, toch in zooverre rekening te houden met de prijsdaling, dat U, wanneer het op bouwen aankomt, een nieuwe prijsopgave vraagt. Dat zal toch schelen bij een maand geleden. Al raad ik U niet aan uit te stellen, zoo kunt Ge misschien toch nog ten deele van de prijsdaling profiteeren. Ge zult toch nu niet kunnen beginnen en moeten wachten tot Mei. Enfin, dat komt wel in orde.

Ik had deze week naar Coudewater willen gaan en me dit ook reeds vast voor- genomen, doch het weer was telkens, als ik kon, zoo slecht, dat er niet van gekomen is. Den eersten middag, dat het weer goed is, ga ik er echter heen en schrijf U dan mijn bevinding. Heeft ze de kousen of sokken nog niet ge- stuurd. Ik denk haast van niet, wijl Ge er niet over schrijft, doch mis- schien hebt Ge dat ook vergeten.

Nieuws is hier verder niet. En dus zal ik mijn briefje maar sluiten na U allen nogmaals mijn hartelijkste gelukwenschen voor het nieuwe jaar te heb- ben aangeboden. Mag ik ze ook insluiten voor Wikje, Joannes en Tryntje, Eeltje en zijn vrouw.

in Chr. uw

P. J. J. J.
